

23.11.9

(להשקות את הגן) 99a → (שאלו תלמידיו) 98a

1. לכן יתנם עד עת יולדה ילדה ויתר אחיו ושובו על בני ישראל: מיכה פרק ה פסוק ב

2. והנה אנכי עמך ושמרתך בכל אשר תלך והשבתך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך: בראשית פרק כח פסוק טו

3. וירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות: בראשית פרק לב פסוק ח

4. תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך ה' עד יעבר עם זו קניית: שמות פרק טו פסוק טו

5. כאשר ינוס איש מפני הארי ופגעו הדב ובא הבית וסמך ידו על הקיר ונשכו הנחש: עמוס פרק ה פסוק יט

6. שאלו נא וראו אם ילד זכר מדוע ראיתי כל גבר ידיו על חלציו פיולדה ונהפכו כל פנים לירקון: ירמיהו פרק ל פסוק ו

7. לא יסור שבט מיהודה ומחקה מבין רגליו עד כי יבא שילולו ולו יקתה עמים: בראשית פרק מט פסוק י

8. יהי שמו לעולם לפני שמש יגון שמו ויתברכו בו כל גוים ואשרוהו: תהלים פרק עב פסוק יז

9. והטלתי אתכם מעל הארץ הזאת על הארץ אשר לא ידעתם אתם ואבותיכם ועבדתם שם את אלהים אחרים יומם ולילה אשר לא אתו לכם תנינה: ירמיהו פרק טו פסוק ג

10. על אלה אני בוכיה עיני עיני ירדה מים כי רחוק ממני מנחם משיב נפשי היו בני שוממים כי גבר אויב: איכה פרק א פסוק טז

11. אכן חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם ואנחנו חשבנוהו נגוע מכה אלהים ומענה: ישעיהו פרק נג פסוק ד

12. ונתה אדירו ממנו ומשלו מקרבו יצא והקרבתיו ונגש אלי כי מי הוא זה ערב את לבו לגשת אלי נאם ה': ירמיהו פרק ל פסוק כא

13. ועבדו את ה' אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם: ירמיהו פרק ל פסוק ט

14. וישבו על הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו בה אבותיכם וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם עד עולם ודור עבדי נשיא להם לעולם: יחזקאל פרק לו פסוק כה

15. הוי המתאמים את יום ה' למה זה לכם יום ה' הוא חשך ולא אור: עמוס פרק ה פסוק יח

16. כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים ועליו יזרח ה' וכבודו עליו יראה: ישעיהו פרק ס פסוק ב

17. ארבעים שנה אקוט גדור ואמר עם תגיי לבב הם והם לא ידעו דרכי: תהלים פרק צה פסוק י

18. והיה ביום ההוא ונשפכת צר שבעים שנה אחד מקץ שבעים שנה יהיה לצר כשירת הזונה: ישעיהו פרק כג פסוק טו

19. ויראו עם שמש ולפני רח דור דורים: תהלים פרק עב פסוק ה

20. גילי מאד בת ציון הרעיית בת ירושלים הנה מלפך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב על חמור ועל עיר בן אתנות: זכריה פרק ט פסוק ט

21. ויענה וירעב ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעו אבתך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם: דברים פרק ח פסוק ג

22. שפחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: תהלים פרק צ פסוק טו

23. ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדים וענו אתם ארבע מאות שנה: בראשית פרק טו פסוק ג

24. כי יום נקם גלבי ושנת גאולי באה: ישעיהו פרק סג פסוק ד

25. כי יבעל בחור בתולה יבעלו בניך ומשוש חתן על פלה ישיש עליו אלהיך: ישעיהו פרק סב פסוק ה

26. למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע ה' לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ: דברים פרק יא פסוק כא

27. כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח עוד על הארץ פן נשבעתי מקצף גלדי ומגער בך: ישעיהו פרק נד פסוק ט

28. ומעולם לא שמעו לא האזינו עין לא ראתה אלהים וזולתך יעשה למחקה לו: ישעיהו פרק סד פסוק ג

29. בורא גיב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר ה' ורפאתיו: ישעיהו פרק נו פסוק יט

30. ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים: בראשית פרק ב פסוק י

- I Continuation of Aggadic presentations of Messianic anticipation
  - a יוסי בן קיסמא (his sign, and his request re burial)
  - b רב v. 1 – 9 months of Roman rule over all Jews
  - c fear of seeing the events – vv. 2- 6
- II Identification of משיח (names) – vv. 7-14
- III Fearful description of eschaton – vv. 15-16
- IV Anticipation of length of Messianic era (vv. 17-27)
- V Aggadic excursus on עולם הבא vs. ימות המשיח – vv. 28-30